

DAG!

3 brúka hinar

otklúpp-

um, og erum
legur sigur
m síðastliðin
er: FRAM-
AFNEUNNA og
hnattarins í
na bæði með
vinna verkið
bónar til af

vermáli,
júpt sem
hvaða jörð
júkur sandur
ol, þakella,
raun, hnall-
r ábyrgjumst
í flugandi,
er óbrotið og
u við ur-
haganlegustu
hinna æðstu
öfn sín þessu
enn fremur

MÁLUM.
íðjafnanlegar.
gufukattlar
r, seni ganga
rkferi, jarn-
m tegundum.
u m b öð s-
imsins.

ino Co.
ouri, U. S. A.
r, þá segir í
þessu.

OSH

avjolar.
lagra verði
kru sinni fyr
pa eru kjör
last að verja
i vjolar, sem
ur á nægða:

AMERICAN
gu Raymond
það sem vjer
ja yður.
ðakstrétinu
21. des. 8.

OWE
R.

m optast vers
og leyfum
fa eigi betur
ur vorar eru á
u. 2 nóv.

Jónsson.
F. WEST.

LEIFUR.

2. ár.

Winnipeg, Manitoba, 11. febrúar 1893.

Nr. 33.

Vikublaðið „LEIFUR“ kemur út á hverjum föstudag og forfalltalanta. Ársfundurinn hefur verið haldinn en 8 krónur í Norðurlöndum. 8 krónur í öðrum hlutum. Þetta gæti á blaðinu gildið ekki, nema með tilfærðum tilvitnunum.

Fyrir og eftir var ráð fyrir í 28. númeri „Leifs“, 2. árg., var kyrkjumálefundur haldinn á Mountain, Dakota, föstudaginn hinn 28. Janúar 1893.

A. fundinum mættu sem fulltrúar:
Fyrir Vikursöfnuð í Dakota: Sjera Hans Thorgeirsen, Haraldur Thorgeirsen, Friðbjörn Björnson, Haldr Fr. Reykjavík, Jón G. Pálsson.

Fyrir Park-söfnuð, D. T.: Jón Þórðarson, Jakob Lindal, Asger Helgason, Jónas Hall, Kristinn Kristinsson.

Fyrir Gardar-söfnuð, D. T.: Eiríkur H. Bergmann, Jón Bergmann, Sæfús Bergmann, Halldórur Gíslason, Jósef Sigvaldason.

Fyrir Pembina-söfnuð, D. T.: Sigurður Myrdal, Stefan Eyjólfsson, Jón Jónsson.

Fyrir Tungar-söfnuð, D. T.: Þorsteinn Jóhannesson, Björn Arnason, Björn Skagfjörð, Pálmi Hjalmarsson.

Fyrir Íslendinga við Little Salt D. T.: Ólafur Guðmundsson.

Fyrir Winnipeg-söfnuð, Manitoba: Magnús Pálsson, Jón Björnson, Arni Friðriksson, Páll S. Bardal, Sigurður Jóhannesson.

Fyrir söfnuð Íslendinga í Argyle, Manitoba: Sjera Jón Bjarnason.

Fyrir Íslendinga í Nýja Íslandi, Man.: Friðbjörn Friðriksson.

Fundurinn var byrjaður með því að syngja sölminn númer 42 í hinum nýju íslensku sölnalöku; þar á eftir flutti sjera Hans Thorgeirsen hann.

Til forseta fundarins var kosinn Magnús Pálsson og til varaforseta Jón Þórðarson; til fundarskrifara var kosinn Kristinn Kristinsson og til varaskrifara Friðbjörn Björnson.

Forseti setti fundinn kl. 12 um hádeg.

Sjera Hans Thorgeirsen lagði fram fjórar greinar þess innihalds, að þar eftir Íslendingar í Vesturheimi stöndu á einum og sama trúargrundvelli, þá ættu vjer allir að mynda samgignlegt kyrkjufélag.

Þessar greinar voru samþykktar í einu hljóði.

Safnaðarfulltrúarnir frá Vikursöfnuði, frá Park-söfnuði og frá söfnuðinum í Manitoba lagðu fram frumvörp til kyrkjufélagslaga.

Eftir að þessi þrjú frumvörp höfðu verið lesin upp fyrir fundinum, var kosin 10 manna nefnd, til þess að yfirsköða þau og draga þau saman í eina heild, sem lög yrði fyrir fundinum til umræðu. Í nefnd þessa voru kosnir: Sjera Jón Bjarnason, Sjera Hans Thorgeirsen, Jónas Hall, Páll S. Bardal, Friðbjörn Friðriksson, Pálmi Hjalmarsson, Eiríkur H. Bergmann, Sigurður Myrdal, Ólafur Guðmundsson, Haraldur Thorgeirsson.

Þá var klukkan 10 e. m. svo fundur var frestað til næsta dags.

Hinn 24. janúar kl. 1 e. m. kom fundur saman á ný. Lagði þá framsögumáður nefndarlimar, Friðbjörn Friðriksson, fram frumvörp til kyrkjufélagslaga, er nefndin með meira hluta atkvæða hafði samþykkt. — Eftir að frumvörp þetta hafði verið rætt og afgjörð við það litlar breytingar, voru allar greinar þess samþykktar

í einu hljóði, nema hl. C. grein. Samkvæmt því þessu er h. h. kyrkjufélagið jafn sem ka. menn kjörgengi til ársfundar félagsins og atkvæðisrjett í kyrkjufélagsmálum. Ut af þessu áttið komu fram nokkrar mismunandi skoðanir, því nokkrir mæltu móti kvenrjettinum, en hinir v. rðu hann. Greinin var legið í 1. og er kl. var orðin 12 e. m. var samþykkt að fresta fundi þangað til eftir gudsþjónustuna næsta dag.

A. sunnudagskvöldið hinn 25. Janúar kl. 6½ kom fundur saman á ný og 10½ apr. til umræðu hl. 6. gr. kyrkjufélagsfrumvarpsins. Var loksins gengið til atkvæða um hana og hún samþykkt með 18 atkvæðum. 8 greiddu atkvæði á móti, 1 fulltrúi var ekki á fundi og 2 greiddu ekki atkvæði.

Fundurinn ákvað að, að halda áfram tilraun þeirra, sem byrjað er til sameiningar, og til prestunnar á hendur að halda málinu í þá stefnu.

Þá var ákveðið, að fulltrúarnir tilkynni sjera Jóni Þórðarsoni, hvort kyrkjufélagið gæti verða samþykkt í söfnuðum þeirra eða ekki, og var honum falið á hendur að kalla til hins næsta ársfundar kyrkjufélagsins.

Að lokum flutti sjera Jón Bjarnason bæn og fundarmenn sungu sölminn númer 113 í nýju sölnabókinni.

Kyrkjufélagslög.

Samþykkt af Kyrkjufélaginu á Mountain í Dakota 28. Janúar 1893.

1. gr.

Kyrkjufélagið heitir: „Híð evangelíska lúterska kyrkjufélag Íslendinga í Vesturheimi“.

2. gr.

Tilgangur kyrkjufélagsins er, að styðja að eining og samvinu kristinna safnaða af hinum íslensku þjóð í heimsalfu þessari, og yfir höfuð eða kristilegt trúarlífi hvervetna þar sem það nær til.

3. gr.

Kyrkjufélagið trúir því, að heilög ritning, — það er: hinar fauonísku bókur gamla og nýja testamentisins, — sé guds orð og að hann eina sönn og trúarleg regla fyrir trúmann, kenning og lífi.

4. gr.

Kyrkjufélagið kallar sig lúterskt, af því að það skilur grundvallarlöðina guds orðs samkvæmt því, sem kennt er í hinum minni fræðum lúters, og skoðar þau því sem sína trúartrúning, en líka sjerstaklega af því að það skoðar lúðinn um rjettir af trúnni á Jesum Krist (Róm. 3. og 4. kap.), sem Lúter og samverkamenn hans lagðu aðaláhrifina á í baráttu sinni fyrir víðreisn kyrkjunnar, sem grundvallartrúnað kristindómsins.

Jafngætt lúterska kyrkjunnar hefir félagið í sér til sín náð, verða vitandi um það, hvort hversdægur þeirrar kyrkjuleitar, sem hin íslenska þjóð hefir staðið í um 300 ár, hafi skilið og kennt löðina heilagrar ritning, af og varit villukennungum. En það setur þó ekkert af þessum ritum jafnliða heilagri ritning, sem öll kristindómskenning verður eftir að dómast.

5. gr.

Með tilfati til kyrkjuleitar hefir hver einstakur söfnuður kyrkjufélagsins fálkonnið frelsi til að setja sjer þar reglur, er honum þykja bezt

við eiga; skulu söfnuðirnir í því efni hafa tilfati til þess, er hefir má verða til kristiletrar uppbyggingar.

6. gr.

Félagið heldur fund í Janúarmánuði ár hvert, skulu þar rædd á mæti félagsmál. Skýrt frá ástandi félagsins, kosinn formaður og varaformaður til næsta árs, svo og nefndir, sem nauðsyn er á félagsmálum til framkvæmda. Sæti á þessum ársfundi félagsins eiga auk prestarnir í félaginu, þar til kjörir fulltrúar frá hinum ýmsu söfnuðum, sem í félaginu standa; en fulltrúar þessir kosnir á löglegum safnaðarfundum með meira hluta atkvæða, og er hver 25 ára gamall formdur safnaðarlimur kjörgengur, en atkvæðisbær við þessa fulltrúakosning er hver 18 ára gamall safnaðarlimur, sem formdur hefir verið. Skal fyrir 100 safnaðarlimi og þar fyrir honum, sem samkvæmt því, er nú var sagt, hafa kosningarrjett til ársfundar kyrkjufélagsins, kosinn einn fulltrúi, fyrir meira en 100 safnaðarlimi og allt upp að 200 treir, fyrir meira en 200 og allt upp að 300 þrír, o. s. v.

7. gr.

Til þess að ákvarðanir um mál þau, sem rædd eru á ársfundum, nái lagagildi, verða að minnsta kosti tveir þrjúðingar þeirra manna, sem sæti eiga á fundinum að vera þar staðlir, og meiri hluti þeirra að greiða atkvæði með, þeir, sem sæti eiga á fundinum, en komu ekki, verða að gjöra fundinum grein fyrir sjerveru sinni; fundurinn sker úr, hvort ástæðunnar sje gildir eða eigi. Sje um grundvallarlögbreyting að ræða, verður að bera málið undir safnaðarfund, og nær það þá framgangi, ef samþykkt er af meira hluta fólks í söfnuðum kyrkjufélagsins, sem samkvæmt 6. gr. hefir kosningarrjett til ársfundar kyrkjufélagsins.

Þrjú grein laga þessara verður ekki breytt.

8. gr.

Formdur kyrkjufélagsins, sem fulltrúar safnaðanna kjósa úr einum flokki á ársfundinum með meira hluta atkvæða, skal kveðja til ársfundar og stýra honum, skýra þar frá ástandi félagsins undanfarið ár, og sjá um framkvæmdir þeirra ákvarðana, sem samþykktar eru. Hann sjer og um, að það, sem gjörst á ársfundi, sje bókað, og yfir höfuð um ritstorf félagsins. Í forfallum formanns gegnir varaformdur störfum hans, og er hann einnig kosinn á ársfundi.

9. gr.

Söfnuðir þeir, sem í kyrkjufélaginu standa, skulu að eins hafa þá fyrir presta, sem vísar er fyrir að hafi nægilega guðfræðisþekking, sje vígðir, sýni það í daglari línu, að þeir hafi einlegan áhuga á efling og útbreiðslu kristilegrar kyrkju, hafi sönnu trúarskoðanir og kyrkjufélagið og samþykki grundvallarlög þessi með undirskrift sinni.

10. gr.

Kyrkjufélagið hefir á ársfundum sínum æðsta úrskurðarvald í öllum kyrkjulegum ágreiningsmálum, sem upp koma að koma á milli safnaða þess eður innan þeirra.

11. gr.

Öllum embættismönnum sínum eður kyrkjufélagið víkið úr embætti á líf-tílegan hátt.